

Ruoska, Saarnaaja

Saarnaaja niskassaan sianharjaa
Ihmist vie kuin teuraskarjaa
Se vauhkona eptahdissa huohottaa
Kun huorien herra antaa ja ottaa

Mene pois
Mene pois

Katson silmiin mustan kyyn
Jisenkylmn katseeseen
Katson siihen niin saan syyn
Syksyyn kuilun tyhjyyteen
Nen ihmisen

Sietkn luoja kttens tyt
Kun kourissa pttymttmn yn
Vain varjoja joista ruumiita lankeaa
Ja rymien jatkaa matkaansa ankeaa

Mene pois
Mene pois

Katson silmiin mustan kyyn
Jisenkylmn katseeseen
Katson siihen niin saan syyn
Syksyyn kuilun tyhjyyteen

Kauna pahan nostattaa tanssimaan huuilta huuliin
Vakka tynn valheen tuhkaa porttikielto taivaaseen
Kauna pahan nostattaa kulkemaan korvasta korvaan
Vakka tynn valheen tuhkaa porttikielto taivaaseen

Katson silmiin mustan kyyn
Jisenkylmn katseeseen
Nen ihmisen
Katson siihen niin saan syyn
Syksyyn kuilun tyhjyyteen
Nen ihmisen

Nen ihmisen
Nen ihmisen